

Een dankbare herinnering aan

Jan Mestrom

weduwnaar van

Betsie Robben

Hij werd geboren te Maasbracht op 25 september 1922 en overleed te Oisterwijk op 20 januari 2009.

Opgegroeid in het Limburgse dorp Maasbracht, verhuisde hij op jonge leeftijd met zijn ouders, broers en zussen naar het Brabantse Lennisheuvel, waar zijn ouders een boerderij hadden gekocht. Van hieruit ging hij werken bij Bata in Best. Na verloop van tijd werd de boerderij in Lennisheuvel verkocht en ging het gezin in Boxtel wonen.

Onze pa ging toen werken in een van de vele schoenfabrieken in Oisterwijk en leerde zo ons moeder kennen. In 1951 trouwden ze en gingen ze in Oisterwijk wonen. Daar werd ook hun dochter Lenny geboren. Helaas zijn ze nooit opa en oma geworden, iets wat ze ongetwijfeld graag hadden gewild.

Na een slopende ziekte overleed zijn vrouw, ons moeder, in 1988. Dit afscheid heeft hij nooit kunnen verwerken. Tot het laatst toe heeft hij daar verdriet van gehad.

Toen zijn lichamelijke gezondheid hem steeds meer in de steek begon te laten en hij niet meer aan het arbeidsproces kon deelnemen, probeerde hij toch nog, op zijn manier, te genieten van zijn hobby's, fietsen door de natuur, tuinieren, het verzorgen van zijn vogeltjes, en bij slecht weer legpuzzels maken. De jaren begonnen bij hem ook te tellen en daardoor kon hij niet meer zelfstandig blijven wonen.

Hij werd opgenomen in zorgcentrum 'De Vloet', waar hij zich nooit helemaal thuis heeft gevoeld. En toen zijn geestelijke gezondheid steeds meer achteruit ging, voelde hij zich helemaal niet meer thuis in 'De Vloet'. Hij wilde steeds naar huis.

Hij zei het niet maar ongetwijfeld wilde hij naar huis, naar zijn Betsie die hij altijd zo gemist heeft. Nu is hij thuis bij zijn Betsie, zo geloven wij.

Dat hij nu de rust mag vinden die hij hier niet meer kon vinden.

Lieve pa, bedankt voor alles wat je voor ons in al die jaren gedaan en betekend hebt. We zullen je missen. Rust in vrede.

Voor uw medeleven tijdens het ziek zijn en na het overlijden van onze pa zeggen wij u oprecht dank.

Lenny en Heinz